

I Henhold til Foranstaaende indstiller Udvalget til Landsthinget, at Forslag til Beslutning affattes saaledes:

Forslag

til

Beslutning af Rigsdagen

i Henhold til

Grundlovens § 50 med Hensyn til Statsregnskabet for 1885—86:

Flerतालets Forslag:

Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til Statsregnskabet for 1885—86.

Mindretallets Forslag:

Rigsdagen frasiger sig herved Ret til at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til det for den grønlandske Mission for Finantsaaret 1884—85 afslagne Regnskab.

Det for Finantsaaret 1885—86 afslagne Statsregnskab kan ikke passere.

Medens man, som ovenfor bemærket, ikke har fundet Anledning til at fremkomme med Forslag om Forbehold eller Udtalelser af Rigsdagen vedrørende enkelte Poster af Regnskabet, har Udvalget dog ment at burde fremdrage og nærmere belyse nogle Punkter, som Statsrevisionen har gjort til Gjenstand for særlig Omtale. I saa Henseende bemærkes Følgende:

Med Hensyn til Indtægten af Østersregalet (§ 2. Overskud af Domsæneindtægter I. A. 5) findes i Statsrevisionens Betænkning følgende Bemærkninger:

„Den budgetterede Afgift er, som bemærket i Numærkningerne til Finantslovsforslaget for 1885—86, den samme som er beregnet til Indtægt for det foregaaende Finantsaar. Mindreindtægten 75,752 Kr. 40 Ø. fremkommer derved, at her i 1885—86 paa Vimsfjordsbanerne kun blev fisket 921,825 Stfr. Østers, hvilket à 4,8 Ø. pr. Stk. giver en Afgift af 44,247 Kr. 60 Ø., altsaa med Tillæg af 12,000 Kr. for Kladsstrandsbanerne i Alt som opført i Statsregnskabet 56,247 Kr. 60 Ø., idet herved bemærkes, at paa derom af Kjøbenhavns Handelsbank under 17de April 1885 indgivet Andragende fandt Ministeriet, efter Resultatet af den af Konfulenten i Østersfisterisager i Forommeren 1885 foretagne fornøvede Undersøgelse af samtlige Østersbaner i Vimsfjorden, saavel af billigt Hensyn til Forpagterne som ogsaa i Østersbestandens egen Interesse, at burde indrømme en Nedsættelse af det Minimalkvantum Østers, hvorfor Afgift ubetinget skal betales, efter Omstændighederne fra $1\frac{1}{2}$ til $\frac{3}{4}$ Million. — Det kan ikke erkjendes, at denne Nedsættelse ligger indenfor Administrationens Beføjelse.“

Ved denne Sag skal Udvalgets Fler-tal bringe i Erindring, at Indtægten af Østersfisteriet i de nærmeste Aar for Finantsaaret 1885—86 stadig var gaaet nedad, idet Udbyttet af Fisteriet i Vimsfjorden efterhaanden var sunket til $\frac{1}{4}$ à $\frac{1}{6}$ af, hvad det tidligere havde været. Udvalget kan derfor ikke sjonne rettere, end at det maa billiges, at Ministeren ved Opoffrelse af en Del af Forpagtningssafgiften i Finantsaaret har naaet at formindste Fisteriet. Som bekjendt ser der efter den ældre Kontratts Udløb i Foraaret 1886 ikke blevet afsluttet nogen ny Forpagtningsskontrakt. Den deraf resulterende Fredning var allerede søgt opnaaet ved et af Finantsministeren i Foraaret 1885 fremsat Lovforslag, hvorefter der ikke maatte drives Østersfisteri i Vimsfjorden i Femaaret 1885—90, men Lovforslagets Behandling blev ikke tilendebragt inden Rigsdagens Slutning.

Mindretallet er enigt med Statsrevisionerne i, at denne Nedsættelse ikke ligger indenfor Administrationens Beføjelse. Finantsministeren fremlagde i Folkethinget